

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL BACĂU
SECȚIA A II-A CIVILĂ, DE CONȚENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

Dosar nr. X

ÎNCEIERE

Ședința publică de la 13 Decembrie 2018

Completul compus din:

PRESEDINTE X

Judecător X

Judecător X

Grefier X

[illegible]

La ordine a venit spre soluționare recursul declarat de recurentul-pârât X împotriva sentinței civile nr. 704/C din 29 iunie 2018 pronunțată de Tribunalul Neamț în dosarul nr. X în contradictoriu cu intimata-reclamantă X, având ca obiect litigiu privind funcționarii publici.

La apelul nominal făcut în şedinţă publică a răspuns domnul X, în calitate de reprezentant al recurentului conform delegaţiei pe care o depune la dosarul cauzei, lipsă fiind intimata-reclamantă X.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de sedință, după care:

Instanța apreciază că este necesară punerea în discuție a sesizării Î.C.C.J. în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la interpretarea dispozițiilor art. 25 al. 2 din Legea nr. 176/2010 și implicit suspendarea prezentei cauze până la soluționarea acestei hotărâri. Chestiunea de drept pe care instanța de judecată o solicită a fi lămurită constă în aceea dacă în interpretarea acestor dispoziții legale menționate, pentru o persoană care a ocupat o funcție eligibilă și față de care s-a constatat în legătură cu această funcție existența unui conflict de interese, dacă se aplică decăderea din dreptul de a exercita o funcție publică, respectiv din dreptul de a accede la poziția de funcționar public, potrivit art. 25 al. 2 teza I din lege sau i se aplică doar decăderea prevăzută de dispozițiile art. 25 al. 2 teza a II- a din lege.

Reprezentantul recurentului-pârât arată că este de acord cu sesizarea Î.C.C.J., așa cum a precizat în punctul de vedere depus la dosar și, de asemenea, este de acord cu suspendarea prezentei cauze până la pronunțarea hotărârii de către Î.C.C.J.

Nemaifiind alte cereri de formulat, instanța rămâne în pronunțare cu privire la sesizarea Î.C.C.J. și suspendarea prezentei cauze până la pronunțarea hotărârii prealabile.

CURTEA

- deliberând -

Asupra sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, referitoare la interpretarea dispozițiilor art. 25 al. 2 din Legea nr. 176/2010, constată următoarele:

I. Expunerea succintă a procesului.

Prin cererea înregistrată pe rolul Tribunalului Neamț – Secția a II a civilă, de contencios administrativ și fiscal, reclamanta X, funcționar public în cadrul X, a solicitat anularea Deciziei nr. 92/23.01.2018, prin care s-a dispus încetarea de drept a raportului de muncă dintre reclamantă și instituția pârâtă, reintegrarea în funcția deținută anterior și obligarea pârâtului la plata unor despăgubiri.

Reclamanta a avut calitatea de consilier local în cadrul X, calitate în care a făcut obiectul unor verificări, finalizate cu Raportul A.N.I. nr. 13978/G/II/29.03.2016, prin care s-a constatat că s-a aflat în conflict de interese. Mandatul de consilier local al reclamantei a expirat în anul 2016.

Ulterior, prin Decizia nr. 18/IS/16.02.2017, reclamanta a fost numită în funcția de inspector de muncă, la X, ca urmare a promovării concursului de recrutare din perioada 10-12.01.2017. Prin Decizia nr. 92/23.01.2018 s-a dispus încetarea de drept a raportului de serviciu, în temeiul art. 98 al. (1) lit. c), art. 54 lit. d) și art. 117 din Legea 188/1999, coroborate cu art. 25 alin. 2 din Legea 176/2010, reținându-se că reclamanta este lipsită de capacitate de exercițiu, fiind decăzută din dreptul de a mai exercita o funcție publică pe o perioadă de trei ani de la data rămânerii definitive a Raportului Agenției Naționale de Integritate nr. 13978/G/II/29.03.2016.

Soluția instanței de fond:

Prin sentința civilă nr. 704/C/29.06.2018, pronunțată în dosarul nr. X, Tribunalul Neamț a admis acțiunea reclamantei și a dispus anularea deciziei contestate, reținând, în esență, că instituția pârâtă a aplicat greșit dispozițiile art. 25 din Legea nr. 176/2010, întrucât, la data constatării conflictului de interese (de către Agenția Națională de Integritate), reclamanta ocupa o funcție eligibilă, cea de consilier local, astfel că interdicția de a ocupa o funcție publică se limitează la o funcție eligibilă de aceeași natură, fără a se putea reține o interdicție de ocupare a unei funcții în sistemul public (funcționar public); s-a reținut, prin urmare, că fapta reclamantei, ce a condus la reținerea unui conflict de interese, a fost comisă în calitate de consilier local și nu își extinde efectele asupra perioadei în care nu mai are această calitate întrucât sancțiunile aplicabile pentru fiecare categorie vizată de Legea nr. 176/2010 sunt specifice fiecărei categorii în parte. Or, în cauză, autoritatea publică pârâtă aplică unui funcționar public o sancțiune prevăzută pentru persoana care anterior a ocupat o funcție eligibilă.

Recursul pârâtului:

Împotriva acestei sentințe a declarat recurs pârâtul X, critica de nelegalitate vizând, în principal, interpretarea dispozițiilor art. 25 alin. 2 din Legea 176/2010. Recurentul consideră că o persoană față de care s-a constatat existența conflictului de interese *„este decăzută din dreptul de a mai exercita o funcție sau o demnitate publică ce face obiectul prevederilor prezentei legi, cu excepția celor electorale, pe o perioadă de 3 ani de la data eliberării, destituirii din funcția ori demnitatea publică respectivă sau a încetării de drept a mandatului”*.

În opinia recurentului, interdicția vizează *toate funcțiile și demnitățile publice care intră sub incidența Legii 176/2010*, între acestea fiind și cele prevăzute de Legea 188/1999 privind statutul funcționarilor publici. Prin urmare, recurentul susține că la data de 18.01.2018, când Raportul de evaluare a rămas definitiv prin pronunțarea Deciziei nr. 101/18.01.2018 a ÎCCJ din dosarul nr. 295/32/2016, instituția avea obligația să se conformeze și să constate că raportul de serviciu este lovit de nulitate, fiind încetat de drept.

În acest context, Curtea de Apel Bacău a pus în discuție, din oficiu, sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile referitoare la interpretarea dispozițiilor art. 25 al. 2 din Legea nr. 176/2010.

II. Admisibilitatea sesizării.

Instanța de recurs apreciază că prezenta sesizare este admisibilă, în conformitate cu dispozițiile art. 519 Cod procedură civilă, care prevede următoarele: *dacă, în cursul judecății, un complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului, investit cu soluționarea cauzei în ultimă instanță, constatând că o chestiune de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, este nouă și asupra acesteia Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va putea solicita Înaltei Curți de Casație și*

Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată.

În cauza de față:

- Cauza se află în recurs în fața Curții de Apel Bacău;
- Soluționarea litigiului pe fond depinde de modul în care se interpretează dispozițiile art. 25 al. 2 din Legea nr. 176/2010;

- Chestiunea de drept este nouă și în urma consultării jurisprudenței, nu au fost identificate hotărâri prin care ÎCCJ să statueze asupra interpretării dispozițiilor legale menționate, din perspectiva pusă în discuție în această speță; nici la nivelul Curții de Apel Bacău nu a fost identificată această problemă de drept în alte cauze.

- Problema de drept nu face obiectul unui recurs în interesul legii, potrivit evidențelor Înaltei Curți de Casație și Justiție.

III. Punctele de vedere ale părților cu privire la dezlegarea chestiunii de drept.

1. Recurentul pârât consideră că interdicția prevăzută de art. 25 alin. 2 din Legea 176/2010 se aplică pentru toate funcțiile publice care intră sub incidența Legii 176/2010, între acestea fiind și cele prevăzute de Legea nr. 188/1999. Persoana față de care s-a constatat conflictul de interese nu mai îndeplinește o condiție esențială pentru a încheia un raport de serviciu în sectorul public, respectiv legalitatea.

Având în vedere că legea se referă la „persoana” față de care s-a constatat conflictul de interese și nu la „funcționarul public/ magistratul / persoana care a ocupat o funcție eligibilă”, decăderea de a ocupa o funcție publică intervine indiferent de calitatea pe care a avut-o la momentul constatării conflictului de interese și operează timp de 3 ani de la data la care această constatare are caracter definitiv.

Recurentul face referire la Decizia nr. 418/2014 a Curții Constituționale, referitoare la soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 25 alin. (2) și art. 26 alin. (3) din Legea nr. 176/2010, în care s-au reținut următoarele: „[...] 39. *Or, în interpretarea potrivit căreia o persoană cu privire la care s-a constatat starea de incompatibilitate sau conflictul de interese poate ocupa o altă funcție eligibilă decât cea care a generat starea de incompatibilitate sau conflictul de interese, textul legal este în mod vădit contrar semnificației avute în vedere de legiuitor, care, prin Legea nr. 176/2010, a urmărit asigurarea integrității și transparenței în exercitarea tuturor funcțiilor și demnităților publice și al cărei scop este acela de a sancționa persoana în cauză prin stabilirea interdicției de a mai ocupa oricare dintre funcțiile eligibile. 40. De asemenea, a accepta interpretarea conform căreia unei persoane constatate a fi în stare de incompatibilitate sau conflict de interese îi este interzis să mai ocupe doar funcția care a generat starea de incompatibilitate sau conflictul de interese, putând, în schimb, ocupa orice altă funcție eligibilă, ar pune, practic, la îndemâna categoriilor de persoane vizate de Legea nr. 176/2010 un procedeu extrem de simplu de eludare a legii și a aplicabilității sancțiunilor instituite de aceasta, aspect de neconceput într-un stat de drept.*”

Recurentul consideră că aceste considerente susțin interpretarea art. 25 alin. 2 din Lege în sensul opiniei sale, iar o interpretare contrară (în sensul că interdicția s-ar aplica astfel cum a stabilit instanța de fond) ar fi de natură să lipsească de efecte juridice Raportul ANI și hotărârile judecătorești ce au analizat conflictul de interese, efectul fiind crearea unui precedent ce ar permite persoanelor aflate în stare de incompatibilitate sau conflict de interese să ocupe funcții publice, contrar voinței legiuitorului.

2. Intimata reclamantă susține că analiza trebuie să pornească de la reglementarea distinctă a conflictului de interese pentru aleșii locali și pentru funcționarii publici, pentru care legiuitorul a prevăzut fapte și situații, precum și sancțiuni diferite. Prin urmare, dacă a fost constatat un conflict de interese în exercitarea unei funcții eligibile, sancțiunea ce constă în interdicția de ocupare a unei funcții trebuie să vizeze o funcție de aceeași natură, respectiv o funcție electivă, fără a se răsfrânge asupra dreptului persoanei de a ocupa o poziție de funcționar public; în mod corespunzător, conflictul de interese constatat în privința unui

funcționar public nu poate conduce la interdicția de a candida pentru ocuparea unei funcții eligibile.

Intimata face referire la aceeași Decizie nr. 418/2014 a Curții Constituționale, subliniind că interdicția la care s-a referit instanța constituțională privea **funcțiile eligibile**, stabilindu-se că prevederile art. 25 alin. (2) teza a doua din Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative sunt constituționale în măsura în care sintagma "aceeași funcție" se referă la toate funcțiile eligibile prevăzute de art. 1 din aceeași lege.

IV. Punctul de vedere al completului de judecată:

Dispozițiile legale relevante în cauza de față sunt cele cuprinse în art. 25 din Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative:

(1) *Fapta persoanei cu privire la care s-a constatat că a emis un act administrativ, a încheiat un act juridic, a luat o decizie sau a participat la luarea unei decizii cu încălcarea obligațiilor legale privind conflictul de interese ori starea de incompatibilitate constituie abatere disciplinară și se sancționează potrivit reglementării aplicabile demnității, funcției sau activității respective, în măsura în care prevederile prezentei legi nu derogă de la aceasta și dacă fapta nu întrunește elementele constitutive ale unei infracțiuni.*

(2) *Persoana eliberată sau destituită din funcție potrivit prevederilor alin. (1) sau față de care s-a constatat existența conflictului de interese ori starea de incompatibilitate este decăzută din dreptul de a mai exercita o funcție sau o demnitate publică ce face obiectul prevederilor prezentei legi, cu excepția celor electorale, pe o perioadă de 3 ani de la data eliberării, destituirii din funcția ori demnitatea publică respectivă sau a încetării de drept a mandatului. Dacă persoana a ocupat o funcție eligibilă, nu mai poate ocupa aceeași funcție pe o perioadă de 3 ani de la încetarea mandatului. În cazul în care persoana nu mai ocupă o funcție sau o demnitate publică la data constatării stării de incompatibilitate ori a conflictului de interese, interdicția de 3 ani operează potrivit legii, de la data rămânerii definitive a raportului de evaluare, respectiv a rămânerii definitive și irevocabile a hotărârii judecătorești de confirmare a existenței unui conflict de interese sau a unei stări de incompatibilitate.*

(3) *Fapta persoanei cu privire la care s-a constatat starea de incompatibilitate sau de conflict de interese constituie temei pentru eliberarea din funcție ori, după caz, constituie abatere disciplinară și se sancționează potrivit reglementării aplicabile demnității, funcției sau activității respective.*

(4) *Prin derogare de la dispozițiile legilor speciale care reglementează răspunderea disciplinară, sancțiunile disciplinare care pot fi aplicate ca urmare a săvârșirii unor abateri dintre cele cuprinse în prezenta lege nu pot consta în mustrare sau avertisment.*

În interpretarea acestor dispoziții legale, trebuie să se pornească de la premiza că legiuitorul a prevăzut categorii distincte de persoane în privința cărora se poate constata existența unui conflict de interese ori a unei situații de incompatibilitate, pentru care a statuat sancțiuni distincte.

Astfel, potrivit art. 77 din Legea nr. 176/2003, coroborat cu art. 47 alin. 1 din legea 215/2001, nu poate lua parte la deliberare și la adoptarea hotărârilor consilierul local care, fie personal, fie prin soț, soție, afini sau rude până la gradul al patrulea inclusiv, are un interes patrimonial în problema supusă dezbaterilor consiliului local, o încălcare a acestei interdicții fiind considerată conflict de interese.

Pe de altă parte, conflictul de interese privind funcționarii publici este reglementat de art. 79 din Legea 161/2003, după cum urmează: *(1) Funcționarul public este în conflict de interese dacă se află în una dintre următoarele situații:*

a) este chemat să rezolve cereri, să ia decizii sau să participe la luarea deciziilor cu privire la persoane fizice și juridice cu care are relații cu caracter patrimonial;

b) participă în cadrul aceleiași comisii, constituite conform legii, cu funcționari publici care au calitatea de soț sau rudă de gradul I;

c) interesele sale patrimoniale, ale soțului sau rudelor sale de gradul I pot influența deciziile pe care trebuie să le ia în exercitarea funcției publice.

(2) În cazul existenței unui conflict de interese, funcționarul public este obligat să se abțină de la rezolvarea cererii, luarea deciziei sau participarea la luarea unei decizii și să-l informeze de îndată pe șeful ierarhic căruia îi este subordonat direct. Acesta este obligat să ia măsurile care se impun pentru exercitarea cu imparțialitate a funcției publice, în termen de cel mult 3 zile de la data luării la cunoștință.

(3) În cazurile prevăzute la alin. (1), conducătorul autorității sau instituției publice, la propunerea șefului ierarhic căruia îi este subordonat direct funcționarul public în cauză, va desemna un alt funcționar public, care are aceeași pregătire și nivel de experiență.

(4) Încălcarea dispozițiilor alin. (2) poate atrage, după caz, răspunderea disciplinară, administrativă, civilă ori penală, potrivit legii.

Totodată se impune observația că, potrivit art. 77 alin. 2 lit. j din Legea 188/1999, constituie abatere disciplinară încălcarea prevederilor legale referitoare la îndatoriri, incompatibilități, conflicte de interese și interdicții stabilite prin lege pentru funcționarii publici.

Potrivit art. 25 alin. 1 din Legea nr. 176/2010, încălcarea obligațiilor legale privind conflictul de interese ori starea de incompatibilitate constituie abatere disciplinară și se sancționează potrivit reglementării aplicabile demnității, funcției sau activității respective, „în măsura în care prevederile prezentei legi nu derogă de la aceasta”.

O astfel de derogare expresă este cea prevăzută la alineatul 4 al art. 25, în care se stabilește că sancțiunile disciplinare nu pot consta în mustrare sau avertisment.

O altă derogare este cea prevăzută la art. 26 alin. 3: „Prin derogare de la dispozițiile legilor speciale care reglementează răspunderea disciplinară, sancțiunea poate fi aplicată în termen de cel mult 6 luni de la data rămânerii definitive a raportului de evaluare, potrivit prevederilor legale. În cazul în care cauza de incompatibilitate a încetat înainte de sesizarea Agenției, sancțiunea disciplinară poate fi aplicată în termen de 3 ani de la încetarea cauzei de incompatibilitate, dacă legea nu dispune altfel.”

Având în vedere regimul distinct al conflictelor de interese care pot interveni în exercitarea unei funcții electorale sau al exercitării unei funcții publice de natura celor reglementate de Legea nr. 188/1999, se poate susține că legiuitorul a avut în vedere ca și interdicțiile ce intervin după constatarea unui astfel de conflict să aibă efect în raport de funcția în exercitarea căreia s-a produs încălcarea respectivei interdicții.

Cu alte cuvinte, în situația unui funcționar public cu privire la care s-a constatat în mod definitiv că s-a aflat în conflict de interese, operează interdicția de a ocupa o funcție publică (în care se includ funcțiile reglementate de Legea nr. 188/1999), timp de 3 ani, cu excepția celor electorale, așa cum prevede prima teză a art. 25 alin. 2 din Legea nr. 176/2010.

În situația în care în această teză legiuitorul ar fi avut în vedere ca interdicția să opereze pentru toate funcțiile, indiferent de natura lor (funcții alese sau funcții publice), nu mai era necesar a se face referire la exceptarea funcțiilor electorale.

Teza a doua din același alineat face referire la situația persoanei care a ocupat o funcție eligibilă, stabilind că aceasta nu mai poate ocupa aceeași funcție pe o perioadă de 3 ani de la încetarea mandatului.

Curtea Constituțională, prin Decizia nr. 418/2014, publicată în Monitorul Oficial nr. 563 din 30 iulie 2014, a constatat că prevederile art. 25 alin. (2) teza a doua din Legea nr.

176/2010 sunt constituționale în măsura în care sintagma "aceeași funcție" se referă la toate funcțiile eligibile prevăzute de art. 1.

În considerentele acestei decizii, analiza s-a limitat la funcțiile electivă în privința cărora ar opera interdicția stabilită de prevederile art. 25 alin. (2) teza a doua din Legea nr. 176/2010 și nu la toate funcțiile prevăzute la art. 1 din lege.

Într-o altă interpretare, însă, s-ar putea susține că textul analizat prevede în mod expres decăderea din dreptul de a mai exercita o funcție sau o demnitate publică **ce face obiectul prevederilor prezentei legi**, iar art. 1 din Legea 176/2010 enumeră toate funcțiile, atât cele electivă, cât și cele numite din instituții, autorități, organe publice (fiind incluși în această categorie toți funcționarii publici – punctul 31 al art. 1).

În acest context, trebuie avute în vedere considerentele pct. 38 din Decizia nr. 418/2014, a Curții Constituționale, care a reținut că „importanța și necesitatea reglementărilor în materia combaterii corupției și promovării integrității în sectorul public, în cadrul sistemului normativ național, sunt cunoscute și acceptate, aceste reglementări reprezentând răspunsul la o cerință reală a societății românești și o componentă de bază a dialogului României cu partenerii săi europeni, în cadrul procesului de evaluare a modului de îndeplinire a obligațiilor asumate de aceasta ca stat membru al Uniunii Europene. În jurisprudența sa (a se vedea, de exemplu, Decizia nr. 1.412 din 16 decembrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 158 din 13 martie 2009, sau Decizia nr. 1.082 din 8 septembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 659 din 3 octombrie 2009), Curtea a statuat, printre altele, că din rațiuni de prevenire a faptelor de corupție de către anumite categorii de personal, anume individualizat, legiuitorul este liber să instituie în sarcina acelui personal obligații suplimentare, tocmai în considerarea activității pe care acesta o desfășoară, activitate de o anumită natură și importanță.”

Or, pornind de la dezideratul de a asigura respectarea cerințelor de integritate în întregul sector public, intenția legiuitorului ar putea fi interpretată și în sensul aplicării interdicției de ocupare a oricărei funcții publice, electivă sau numite, în situația persoanei care în exercitarea unei funcții/demnități alese a încălcat regimul conflictelor de interese sau s-a aflat în stare de incompatibilitate.

Față de aceste considerente, apreciind că textul de lege nu este suficient de clar, în temeiul art. 519 și art. 520 alin. 1 Cod procedură civilă, Curtea de Apel Bacău consideră că este admisibilă și oportună sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, pentru dezlegarea chestiunii de drept următoare: dacă, în interpretarea dispozițiilor art. 25 al. 2 din Legea nr. 176/2010 *privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative*, pentru o persoană care a ocupat o funcție eligibilă și față de care s-a constatat în legătură cu această funcție existența conflictului de interese, se aplică decăderea din dreptul de a exercita o funcție publică (respectiv din dreptul de a accede la poziția de funcționar public) potrivit art. 25 al. 2 teza I din Legea nr. 176/2010 sau i se aplică doar decăderea prevăzută de dispozițiile art. 25 al. 2 teza a II-a din Legea nr. 176/2010 (respectiv din dreptul de a accede la o funcție electivă).

În temeiul art. 520 alin. 2 Cod procedură civilă, urmează a fi dispusă suspendarea judecării cauzei de față până la pronunțarea hotărârii prealabile.

PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
D I S P U N E

În temeiul art. 520 al. 1 Cod procedură civilă, dispune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept:

- dacă, în interpretarea dispozițiilor art. 25 al. 2 din Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative, pentru o persoană care a ocupat o funcție eligibilă și față de care s-a constatat în legătură cu această funcție existența conflictului de interese, se aplică decăderea din dreptul de a exercita o funcție publică (respectiv din dreptul de a accede la poziția de funcționar public) potrivit art. 25 al. 2 teza I din Legea nr. 176/2010 sau i se aplică doar decăderea prevăzută de dispozițiile art. 25 al. 2 teza a II- a din Legea nr. 176/2010 (respectiv din dreptul de a accede la o funcție electivă).

În temeiul art. 520 al. 2 Cod procedură civilă dispune suspendarea cauzei privind recursul declarat de recurentul-pârât X împotriva sentinței civile nr. 704/C din 29 iunie 2018 pronunțată de Tribunalul Neamț în dosarul nr. X în contradictoriu cu intimata-reclamantă, până la pronunțarea hotărârii prealabile.

Pronunțată în ședință publică azi, 13.12.2018.

Președinte,
X

Judecător,
X

Judecător,
X

Grefier,
X

Red./tehnored.înch. X.
X, ex. 2